

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 467/2026
22.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у саизвршилаштву, у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Бошка Таланчевског, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К.бр.666/2022 од 13.12.2023. године и Кв.бр.2555/23 од 16.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 22. априла 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Бошка Таланчевског, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К.бр.666/2022 од 13.12.2023. године и Кв.бр.2555/23 од 16.09.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К.бр.666/2022 од 13.12.2023. године, на основу члана 265. став 1. ЗКП, окривљеној АА досуђени су трошкови кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца – адвоката Бошка Таланчевског у укупном износу од 315.000,00 динара. Истовремено је наложено рачуноводству Основног суда у Новом Саду да досуђени износ исплати окривљеној уплатом на текући рачун браниоца, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је у преосталом делу захтев браниоца за накнаду трошкова одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Новом Кв.бр.2555/23 од 16.09.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Бошка Таланчевског, изјављена против решења Основног суда у Новом Саду К.бр.666/2022 од 13.12.2023. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Бошко Таланчевски, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће у целости усвојити поднети захтев за накнаду трошкова

кривичног поступка у укупном износу од 348.750,00 динара, увећаних за трошкове састава жалбе на првостепено решење у износу од 33.750,00 динара и за трошкове састава захтева за заштиту законитости у износу од 67.500,00 динара, укупно 450.000,00 динара.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, међутим с тим у вези у суштини указује на битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреду закона из члана 440. ЗКП, истицањем да су разлози изнети у побијаним решењима, који се односе на трошкове на име састава предлога за закључење споразума о признању кривице, уз образложење да наведени поднесак није био нужен и неопходан за вођење кривичног поступка – потпуно нејасни, као и да суд није могао награду браниоца која му припада за ту радњу, подвести под нужне издатке и ценити их у смислу нужности и неопходности.

Како, дакле, бранилац окривљене у поднетом захтеву само формално истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док у суштини оспорава чињеничне закључке у погледу оправданости накнаде трошкова на име предлога за закључење споразума о признању кривичног дела и разлоге суда за неприхватање исплате наведеног поднеска те, дакле, указује на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и из члана 440. ЗКП, које не представљају законске разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић